

Daniel (Daan) de Moulin is geboren op 12 september 1919 in Buitenzorg, NOI. Hij was de zoon van Frederik Willem Karel de Moulin en Albertina Augusta Henriette Kroon. Hij had een broer Peter Leonard (21 augustus 1923) en een zus (1921). Het gezin was hervormd en woonde in Naarden.

Daan en Peter waren beiden lid van Scouting. Daan was negen jaar lid. Hij gaf na de oorlog aan het Scoutingmuseum in Baarn een aantal van zijn insignes.

Hij ging naar de lagere school in Buitenzorg en zat daar bij Groep 1 St. Joris (groen). Daarna bracht hij een paar jaar in Nederland door en ging naar het Lyceum in Den Haag. In 1934 ging hij terug Batavia waar hij in 1939 het eindexamen Gymnasium B aan het Bataafs Lyceum deed. Mogelijk dat hij daar lid was van Groep 16, Jong Holland. Eind 1939 ging hij terug naar Nederland om geneeskunde te studeren aan de Rijksuniversiteit Utrecht. Hij sloot zich aan bij studentenvereniging Unitas.

Het verzet van de broers de Moulin begon kleinschalig, bijvoorbeeld door goed zichtbare leuzen op gebouwen te kalken. Samen met zijn broer Peter besloot hij de verjaardag van koningin Wilhelmina aan te grijpen om zijn afkeer van de Duitse bezetting kenbaar te maken. Zaterdag 30 augustus 1941 verlieten Daniël en Peter 's avonds de ouderlijke woning gewapend met een flink stuk touw, witte verf en een ploertendoder. In hun ouderlijke woonplaats Naarden stond het fabriekspand van de Gooische Stoomwasserij, van verre herkenbaar door een schoorsteen van enkele tientallen meters hoog. Peter, de meest atletische van de twee, beklom de schoorsteen en beschilderde het gevaarte met de tekst 'Oranje Boven!', terwijl Daan de wacht hield. De volgende dag was de tekst van grote afstand zichtbaar, uiteraard tot grote ergernis van de Duitsers en NSB-sympathisanten.

Na de sluiting van de vereniging Unitas in 1941, ging deze ondergronds. Op 15 mei 1942 werd Daan door Rector Connie van der Capellen geïnstalleerd als preses van het College van Ephoren, de verzetsraad van Unitas S.R. Hij nam tevens zitting in de Utrechtse studentenverzetsraad, de Raad van vertegenwoordigers.

Daan besloot om op 3 mei 1943 via de zuidelijke route uit Nederland te vertrekken. Door zijn actieve rol in het studentenverzet en zijn weigering de loyaliteitsverklaring voor studenten te ondertekenen, werd de grond hem te heet onder de voeten. Hij weigerde om zijn broer mee te nemen omdat er al twee andere medereizigers waren en hij vier personen te veel vond. Na aankomst in Parijs liet hij zijn broer wel weten veilig aangekomen te zijn en liet een aantal

adressen achter. Via Spanje en Portugal kwam hij op 28 oktober 1943 aan in Engeland. In Engeland werden de Engelandvaarders verhoord door de Britse veiligheidsdienst MI5. Op 16 november werd hij verhoord door de Nederlandse veiligheidsdienst. De verhoren van de Nederlandse veiligheidsdienst zijn bewaard gebleven.

In Engeland werd Daan gevraagd zich aan te sluiten bij de geheime dienst, maar vanwege zijn geboorteplaats nam hij dienst in het KNIL als oorlogsvrijwilliger en reisde als sergeant Infanterie af naar Australië waar hij vocht tegen de Japanse bezetter van Nederlands-Indië. Op 18 juni 1946 keerde hij terug in Nederland waar hij afzwaaide als reserve tweede luitenant der Infanterie Speciale Diensten.

In februari 1944 schreef hij in Londen een reisverslag van zijn Engelandvaart, die hem dwars door zuidelijk Europa leidde. Hij ontving het Kruis van Verdienste en het Verzetsherdenkingskruis.

In september 1946 hervatte Daan zijn studie in Utrecht. Hij was actief betrokken bij de wederopbouw van Unitas. Hij werd chirurg en hoogleraar geschiedenis van de geneeskunde aan de Katholieke Universiteit Nijmegen.

Daan overleed in Boxtel op 9 februari 2002.

Meer informatie

[Daniël de Moulin \(Buitenzorg \(Nederlands-Indië\), 12 september 1919 - Boxtel, 9 februari 2002\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Reizen van Engelandvaarders | Nationaal Archief](#)

[| Nationaal Archief](#)

[Daniël de Moulin - PoolParty Linked Data Server \(niod.nl\)](#)

[Details Database \(documentatiegroep40-45.nl\)](#)

[\(Dapperheids\)Onderscheidingen \(NIMH / Nederlands Instituut voor Militaire Historie\) -](#)

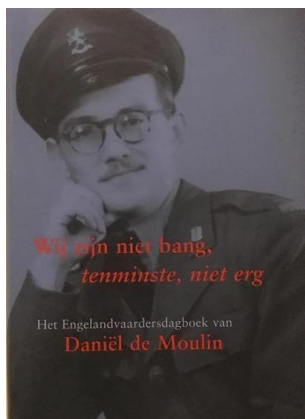
[Nederlands Instituut voor Militaire Historie \(archieven.nl\)](#)

[Wij zijn niet bang, tenminste, niet erg — DdM Works \(archive.org\)](#)

[Wayback Machine \(archive.org\)](#)

[Het Engelandvaardersdagboek van een Utrechtse student | Historiek](#)

[Naambandjes en insignes – Scoutingmuseum Baarn](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.